

Ere Omkostninger, der blive at henseere under særligt Havari, anvendte under et for Skib og Ladning eller for flere Dele af Ladningen, fordeles de i billigt Forhold over de Værdier, til hvis Fordel de ere anvendte, idet de for Fordeling af almindeligt Havari gældende Regler saa vidt muligt komme til Anvendelse. Omkostninger, der ere anvendte paa at bjerge Ladningen, bæres forholdsvis af denne og af den Fragt, der udredes af det bjergede Gods.

Naar det forlanges af nogen, som er interesseret i saadant Havari, skal dets Begrening og Fordeling foretages af Disphjør.

Ottende Kapitel.

Om Skade ved Sammenstød.

§ 219.

Hvad der paa Skib skal iagttages til Undgaælse af Sammenstød, bestemmes ved Regler, som gives af Kongen.

§ 220.

Naar Skade paa Skib eller Ladning foraarsages ved Sammenstød mellem Skibe, og Skylden ligger paa den ene Side alene, da skal den skyldige erstatte al derved foranlediget Skade.

Er der Skyld paa begge Sider, har Retten under Hensyn til Bestaffenheden af de paa hver Side begaaede Fejl at bestemme, om og med hvor stort Beløb Erstatning bør gives fra en af Siderne, eller om hvert Skib bør bære sin Skade.

Ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Skyld skal Retten tage i særlig Betragtning, hvorvidt der var Tid til Overlæg eller ikke.

§ 221.

Er Sammenstødet Følge af ulykkelig Hændelse, eller kan det ikke oplyses, at det er foraarsaget ved Skyld paa nogen af Siderne, bærer hvert Skib sin Skade.

§ 222.

For den Erstatning, som skal tilsvares i Henhold til § 220, hæfter Rederen med Skib og Fragt, for saa vidt Sammenstødet er foraarsaget af nogen, for hvem han i Medfør af § 8 bærer Ansvar.

§ 223.

Naar Skibe støde sammen, paaligger det enhver af Skipperne, saa vidt det kan ske uden Fare for eget Skib, dets Besætning og Passagerer, at yde det andet Skib og dets Besætning og Passagerer al Hjælp, som er mulig og fornøden til Frelse fra den ved Sammenstødet opstaaede Fare, saa og for sammes Skipper at opgive sit eget Skibs Navn og Hjemsted, saa vel som Sted eller Havn, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt.

Den Skipper, som uden gyldig Grund undlader at efterkomme disse Forskrifter, anses at være Skyld i Sammenstødet, med mindre andet bevises.